

nale forsamlinger, hvor Danmark deltager. Denne fortielsespølitik må standse. Det kan ikke være rigtigt, at der findes økonomiske eller andre udenrigspølitiske interesser, der er så tungtvejende, at Danmark vender det blinde øje til denne blodige nationale undertrykkelse og i sidste konsekvens et moderne folkemord. Derfor må regeringen overalt, hvor man har mulighed for det, protestere mod disse overlagte overgreb mod fundamentale menneskerettigheder og virke for internationale skridt til at bringe dem til op-hør.

Ad 2

Efter gældende regler kan kurdere i Danmark ikke i deres identitetspapirer, udstedt af danske myndigheder, få lov at blive betegnet »kurder«, når de selv ønsker det. Det er en urimelig og stiv praksis, hvis pølitiske indhold let kan forstås som medvirken til den nationale undertrykkelse i kurdernes oprindelseslande, der har tvunget dem til Danmark.

Ad 3

Store dele af kurderne i Danmark kan ikke eller ønsker ikke at tale tyrkisk. Alligevel tvinges de til at modtage tyrkiskundervisning i stedet for undervisning i deres eget modersmål. Efter officiel dansk opfattelse må kurdere, der ønsker at få modersmålsundervisning på deres eget sprog, oprette særlige priva-

te aftenskolekurser. Hermed bidrager Danmark til den nationale undertrykkelse, som kurderne udsættes for i oprindelseslandet. Den tyrkiske ambassade har tidligere været aktiv i forsøg på at forhindre, at den officielle modersmålsundervisning kunne ske på kurdisk, tilsyneladende med held. Men det er ikke de danske myndigheder, der skal afgøre, hvilket sprog der er en kurders modersmål. Det kan kun den pågældende selv afgøre. At gennemtvinge undervisning i tyrkisk ville svare til, at sønderjyder, der under 1. verdenskrig var flygtet fra Tyskland til Sverige for at undgå skyttegravene i Flandern, i Sverige skulle tvinges til tyskundervisning. Forslagsstillerne ville desuden gerne se et forslag i Radiorådet om en egentlig indvanderradio på kurdisk, da den nuværende tyrkisksprogede radio dels ikke forstås af flere »tyrkiye« indvandrere, dels ofte har nægtet at optage indslag om kulturelle og andre kurdiske aktiviteter i Danmark.

Ad 4

En kurder, som skal i forbindelse med danske myndigheder, må have krav på, at der forefindes en tolk, som kan tale kurdisk, og på, at samtaler ikke skal foregå på et fremmed sprog, der måske oven i købet repræsenterer netop den undertrykkelse, kurderne flygter fra. Derfor må det sikres, at kurdiske tolke er til stede i samme omfang, som de er det for andre indvandregrupper.